

ISUS HRISTOS ESTE ACELAȘI IERI, AZI ȘI ÎN VECI

Mulțumesc, domnule. Este foarte frumos că pot să mă aflu aici în seara aceasta, pentru că am așteptat cu nerăbdare timpul acesta.

Am mai fost în frumosul vostru oraș cam cu șase luni în urmă, chiar după Crăciun și am petrecut împreună cu voi clipe minunate. Atunci am căzut de acord cu fratele Tony Stromei că ar fi frumos dacă am avea o mică perioadă de adunări ca să stăm împreună și să avem părtășie în jurul Cuvântului lui Dumnezeu.

Pe mulți dintre frații prezenți nu i-am văzut niciodată, în timp ce pe alții i-am vizitat la bisericile lor, unde m-am bucurat de o bună primire. După părerea mea, este un lucru mare că ne putem aduna împreună pentru câteva seri de părtășie, și cred că aceste întâlniri vor fi un succes; cred că vor fi spre slava lui Dumnezeu și pentru zidirea acelorora pentru care a murit Isus, astfel încât la venirea Sa să găsească o biserică fără pată și fără zbârcitură.

După cum știți, noi nu reprezentăm o anumită biserică organizată, ci ne-am strâns ca o adunare interconfesională ca să avem părtășie cu orice creștin, și desigur, ne vom ruga și pentru cei bolnavi.

De multe ori când este menționat cuvântul „rugăciune pentru bolnavi”, oamenii spun: „Fratele este un vindecător divin”, dar eu cred că nu există nici un alt vindecător afară de Hristos. Uneori oamenii te numesc „vindecător divin” pentru că te rogi pentru bolnavi dar, după părerea mea, rugăciunea pentru bolnavi nu face din mine un vindecător divin, așa cum nici rugăciunea pentru cei pierduți nu mă face un salvator divin.

Noi credem că toate aceste binecuvântări de care ne bucurăm astăzi, în această „economie creștină”, au fost „cumpărate” de Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, la Calvar. *Credem că El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și zdrobit pentru păcatele noastre; că pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și că prin rănilor Lui am fost tămăduiți*, cum citim în Isaia 53.5. Totul este la timpul trecut: este ceva ce Dumnezeu a făcut deja pentru noi la Calvar, iar ca și creștini, noi avem dreptul să ne bucurăm de aceste binecuvântări câștigate de El pentru noi.

Acesta este motivul pentru care nici un om nu-l poate salva pe altul, căci dacă ne-am putea salva unii pe alții, nu mai trebuia să moară Isus. Dar când Isus a murit la Calvar, a rezolvat pentru totdeauna problema păcatului, pentru că în clipa în care a murit, a salvat fiecare om, fiecare creatură de pe pământ. Prețul a fost plătit în întregime, de aceea singurul lucru pe care mai trebuie să-l facem noi, este să-L acceptăm. Să-L credem și să-L acceptăm. El a murit pentru salvarea noastră, dar ca să beneficiem de ea trebuie să-L acceptăm personal; trebuie să avem o experiență personală cu El. Trebuie să dorim să fim salvați și să credem că pe baza sângelui Său vărsat, suntem salvați conform cerinței Bibliei.

Eu cred că Biblia este descoperirea completă a lui Isus Hristos. Mai mult, cred că Dumnezeu poate descoperi încă lucruri care nu sunt scrise în Biblie, pentru că El este Același. Cât timp găsim în Biblie o făgăduință, știm că este Adevărul și că se va întâmpla negreșit pentru că Cuvântul Său este întotdeauna Adevărul și pentru că El își ține întotdeauna promisiunile.

Eu cred că El este Cel Atotputernic, Cel infinit, și dacă este infinit, înseamnă că a văzut și cunoaște toate lucrurile. Cu un milion de ani înainte ca să existe lumea, El a știut că în seara aceasta vom sta împreună aici. Dacă El nu ar fi infinit, nu ar fi Dumnezeu.

Deci, noi credem că această Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea putem să ne ancorăm sufletele de fiecare frază a ei, căci acesta este singurul mod de a avea credință. Credința trebuie să se ancoreze pe ceva și nimic nu poate fi mai solid și mai stabil decât Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul este Dumnezeu.

Aceasta ne învață Biblia, de aceea când Dumnezeu spune ceva aici, credinciosul îl întărește cu „Amin!” Dar Dumnezeu nu poate fi infinit fără să fie Atotputernic, și nu poate fi Atotputernic fără să fie Omniprezent. El nu poate fi una fără cealaltă, de aceea trebuie să fie totul în toate.

Fiind ființe mărginite, este posibil ca noi să facem anul acesta un lucru despre care spunem că este perfect, dar anul viitor, sau chiar mâine, ne poate veni o idee și să facem altceva despre care spunem că este mai bun. Se întâmplă aceasta pentru că suntem mărginiți, dar El este infinit, ceea ce înseamnă că atunci când spune un Cuvânt, Acela rămâne valabil pentru totdeauna. Nu poate fi nici schimbat, nici retras.

Astfel, dacă odată Dumnezeu a fost chemat în scenă și a acționat într-un anumit fel, înseamnă că de câte ori va fi chemat va proceda la fel, căci dacă ar face altfel decât prima dată, ar fi ceva greșit. Atunci n-ar mai fi desăvârșit. Vedeți? Dacă a doua oară ar proceda altfel, înseamnă că prima dată a greșit. De aceea, când Dumnezeu a dat un remediu pentru salvarea omului căzut în grădina Eden, acela a rămas valabil pentru totdeauna chiar dacă oamenii au încercat să-i aducă îmbunătățiri de-a lungul a șase mii de ani. Atunci El a făcut ispășirea pe baza sângelui vărsat de o victimă nevinovată și nu a schimbat niciodată acest lucru.

Noi am încercat să-i educăm pe oameni pentru Hristos; am încercat să-i organizăm pentru Hristos; am încercat să facem tot felul de sisteme, dar toate au eșuat pentru că există un singur loc pregătit de Dumnezeu pentru închinare, iar acesta este sub Sângele vărsat al lui Isus Hristos. El a ales de la început sângele și așa va fi pentru totdeauna, deoarece Dumnezeu nu se poate schimba.

Astfel, astăzi când ne gândim că suntem diferiți față de ceilalți, trebuie să acceptăm totuși baza: sângele vărsat.

Când Dumnezeu a fost chemat în scenă ca să-l vindece pe un om, a făcut-o pe baza credinței aceluia om, așa că de câte ori va fi chemat să vindece pe cineva, o

va face pe baza aceluiași lucru.

Noi așteptăm ca Dumnezeu să facă lucruri mari și am vrea ca la plecarea noastră din acest oraș să lăsăm în urmă numai binecuvântări. Eu știu că așa va fi pentru că El a promis că oriunde vor fi doi sau trei adunați în Numele Lui, va fi și El acolo. Dacă nu este așa, înseamnă că noi toți suntem pierduți, iar Biblia este greșită. Atunci ce rost ar mai avea să predicăm? De ce să mai credem? Vedeți? Dar El este aici pentru că *„acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20).

Aceasta înseamnă că noi trebuie să credem că El este aici și să ne purtăm ca și când este aici. Dar nu uitați! El ne privește și după ce plecăm din locul acesta.

Noi credem că fiecare persoană nesalvată va fi salvată în timpul acestei campanii. Mai mult, credem că în acest timp nu va fi nici un scaun gol în vreuna din aceste biserici, pentru că Dumnezeu va trimite o trezire de modă veche, în tot Tucsonul, și va aduce mii de suflete în Împărăția Sa. Aceasta este dorința Lui în seara aceasta.

Nici o persoană nu poate face aceasta de la sine, ci este nevoie să punem cu toții umărul, să fim uniți în Duhul și să ne rugăm.

Fraților, mi s-a spus că ați avut adunări de rugăciune și înaintea acestei adunări, ceea ce mă bucură. Rugați-vă întotdeauna când vă adunați, pentru că rugăciunea va schimba atmosfera.

Vreau să vă spun că voi încerca să nu vă țin prea mult în seara aceasta, pentru că știu că dimineață mergeți la serviciu. Vom petrece împreună trei sau patru seri: miercuri, joi și vineri, iar sâmbătă dimineața vom participa la adunarea oamenilor de afaceri, la care este invitat și publicul.

Eu nu mă simt străin printre voi, pentru că sunt fratele vostru și cred că și voi gândiți la fel despre mine.

Acum, înainte de a intra în Cuvânt haideți să ne apropiem de Autorul Cuvântului în timp ce ne vom pleca pentru un moment de rugăciune.

Atotputernicule Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Cel pe care L-ai înviat din morți și care acum este viu mai mult ca oricând, împărășind peste inimile noastre pe care le conduce și le călăuzește, fă ca noi toți să fim predați voii Tale divine ca să ne poți călăuzi pe calea pe care vrei să mergem.

Tată, dorim să-Ți mulțumim pentru această minunată ocazie de a-L prezenta pe Isus Hristos ca mare Vindecător și Salvator al oamenilor, căci El este Mângâietorul oricărei inimi întristate; Vindecătorul celor bolnavi; Mântuitorul celor pierduți și Împăratul care vine pentru sfinți.

Îți mulțumim pentru oamenii aceștia, pentru acești bărbați care păstoresc turma Ta din orașul acesta, pentru frații lucrători care simt constant Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ce se mișcă în mijlocul lor spunându-le ce trebuie să facă și cum să-Ți conducă turma.

Îți mulțumim pentru Ramada Inn, pentru că și-a deschis porțile să primească Evanghelia și ne-a lăsat să venim aici ca să ne închinăm în această clădire cu aer condiționat. Tată Dumnezeule, Te rugăm să faci ca atunci când vom pleca de aici, printre noi să nu mai fie nici o persoană nemântuită.

Dacă personalul acestei mari clădiri nu este mântuit, Te rugăm să Te înduri de ei și să-i salvezi.

Vindecă bolnavii și fă ca atunci când oamenii vor pași în această clădire, să plângă

sub puterea Duhului Sfânt. Îndură-Te de noi, căci tânjim după aceste lucruri și credem că este voia Ta divină să ne descoperi prezența Ta, căci ești aici și ești viu în veci.

Binecuvântează eforturile noastre modeste și fă ca Duhul Sfânt să vină printre noi. În ce ne privește, ajută-ne să nu ne mai gândim la problemele noastre, ci dă-ne minți deschise pentru Cuvântul Tău, astfel încât să se împlinească și cu noi Cuvântul care spune: „*Să aveți în voi gândul... care era în Hristos Isus.*” (Filipeni 2.5).

Binecuvântează-ne, Doamne, iar când vom părăsi locul acesta și vom merge acasă, fă să spunem și noi: „*Nu ardea inima în noi în timp ce ne vorbea?*”, la fel ca și Cleopa și prietenul său, primii martori ai învierii Tale.

Te rugăm să ne ascuți pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea ca în seara aceasta să iau câteva versete din Scriptură și să încerc să le explic, în felul meu umil, pentru ca voi să-L puteți vedea pe Isus. Pentru aceasta, deschideți Scripturile la Evanghelia lui Ioan capitolul 12, de unde voi citi versetele 20 și 21:

„Niște greci dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și au zis: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.”

Să deschidem și la Evrei 13.8:

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci”, de unde voi lua titlul pentru această

predică: „ISUS HRISTOS este Același ieri, azi și în veci.”

Sâmbătă seara am luat parte la serviciul uneia din bisericile voastre din acest oraș, căci de când am venit, am încercat să vizitez cât mai multe adunări, și vă pot spune că am găsit părtășii calde și am fost primit cu un „Bun venit!” de Adunarea lui Dumnezeu, de baptiști, de cei de la biserica „Anderson” și de toți ceilalți.

În spatele amvonului din biserica de aici este scris chiar versetul din Evrei 13.8: „*ISUS HRISTOS este Același ieri, azi și în veci*”, care a fost subiectul meu din timpul campaniilor, deoarece cred că întreaga Biblie este descoperirea lui Hristos, care este Același ieri, azi și în veci.

În seara aceasta aș vrea să clădesc în acest context, folosindu-mă de versetul: „*Domnule, am vrea să-L vedem pe ISUS.*” și cred că fiecare bărbat și femeie, care sunt prezenți în locul acesta, vor simți exact ce au exprimat acei greci, pentru că ei auziseră despre Isus, dar acum doreau să-L și vadă. Aceasta este dorința fiecărui credincios: Să-L vadă pe El.

Pe mine nu mă interesează dacă este scund sau înalt, sau oricum ar fi: Îl iubesc și doresc să-L văd, căci El este Cel care a făcut atât de multe pentru mine ca să mă salveze. Da, eu tânjesc să-L văd.

Desigur, acești greci erau prozeliți în religia iudaică, pentru că am văzut că era praznicul Paștilor și urma să fie jertfit mielul pascal.

Poporul grec era un popor deosebit de talentat. Ei erau pe primul loc în artă și în știință și aveau o mulțime de cărți, ceea ce înseamnă că erau oameni educați.

În inima fiecărui om există Ceva care-l face să tânjească după ceva care să-i potolească setea sufletească, dar necazul este că cei mai mulți încearcă să

potolească această sete pusă de Dumnezeu în inimile lor, cu lucrurile lumii. Ea nu poate fi potolită însă decât de Dumnezeu. Numai El, și nimic altceva, poate să umple acel gol potolind setea inimii cu prezența Sa.

Fără îndoială, acești greci citiseră Vechiul Testament și auziseră despre venirea lui Mesia și despre ce urma să facă El când va veni, de aceea doreau să vadă ce va fi Dumnezeu atunci când Se va descoperi în trup și cum va arăta acel OM în care urma să locuiască toată plinătatea dumnezeirii. Cum va arăta El?

Ei auziseră despre ISUS, cum că El ar fi acea Persoană, Mesia, pe care evreii Îl așteptau de mii de ani, și care ar fi Dumnezeu însuși arătat în trup, în forma Fiului, ca să-Și verse Sângele și să moară pentru salvarea omenirii, deoarece nici un om nu putea face aceasta, pentru că toți eram vinovați.

Nici un om nu-l putea salva pe celălalt, căci trebuia să fie Cineva vrednic, de aceea, conform legii din vechime, Dumnezeu a trebuit să se înrudească cu noi. Astfel, marele Iahveh a intrat într-un cort de carne, S-a făcut trup, în forma Fiului, ca să poată fi rudă cu noi și astfel să moară ca să-Și salveze creația căzută.

O, acest lucru este atât de minunat, dar niciodată nu știu cum să mă exprim ca să puteți vedea măreția Lui! Limba omenească nu va putea spune niciodată cât de mare a fost dragostea lui Dumnezeu, a Creatorului, care a venit jos să-Și salveze creația.

Acești greci erau însetați, căci auziseră despre El, iar „*crediința vine în urma auzirii Cuvântului lui Hristos.*” (Romani 10.17). Așa spune Biblia. Ei auziseră că trebuie să vină Mesia și ca urmare, au venit să se convingă dacă acel OM despre care li se vorbise era cu adevărat Mesia cel așteptat.

Aceasta este și poziția noastră din seara aceasta. Noi am auzit despre Dumnezeu, pentru că am fost învățați despre El în marile noastre biserici, de către evangheliști

renumiți.

În ce mă privește, eu cred că trăim în umbra venirii Domnului Isus. Biserica a trecut prin neprihănire, sub Luther; prin sfințire, sub Wesley și prin botezul cu Duhul Sfânt, iar acum urmează desăvârșirea, prezentarea ei fără pată și fără zbârcitură, pentru ca Dumnezeu să-i poată lua pe toți sfinții răscumpărați prin Sânge și să-i ducă Acasă. El îi va ridica pe toți cei adormiți de-a lungul epocilor, iar noi ne asemănăm tot mai mult cu Hristos, în timp ce devenim o minoritate.

Deci acei greci erau însetați să-L vadă pe acel OM, de aceea au venit să-L cunoască. Astfel, i-au spus lui Filip: „*Domnule, am vrea să-L vedem pe ISUS.*” (Ioan 12.21).

Vedeți? Ei i-au auzit pe toți vorbind despre El și au citit în proroci despre El, dar au dorit să-L vadă. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, da? Deci, dacă atunci Dumnezeu a făcut o cale pentru ca ei să-L poată vedea prin unul din slujitorii Săi, înseamnă că dacă noi avem aceeași dorință sinceră de a-L vedea, El este obligat să Se arate și printre noi.

Aceasta este o afirmație mare, dar dacă Biblia nu este corectă, pe ce altceva ne-am putea baza? Vedeți? Dar Biblia spune că El este Același; și nu poate fi Același decât dacă procedează întotdeauna la fel în toate privințele. El spune că este Același ieri, azi și în veci.

Deci acei greci au dorit să-L vadă, pentru că „*credința vine în urma auzirii*”. Astfel, au venit, L-au văzut și au plecat de acolo știind că El este Mesia. Poate și noi suntem doritori să-L vedem, căci mergem la biserică, ne rugăm și ne plătim zeciuielile. De ce facem aceasta? Este cumva vorba de o tradiție sau de un mit? Este cumva credința creștină la fel ca mitologia greacă sau ca cea romană? Este ea doar un mit sau este Adevărul? Pentru mine, Biblia este ori Adevărată, ori greșită; ori fiecare Cuvânt din ea este Adevărul, ori nu este nimic adevărat.

Acum, dacă El a făgăduit că este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că nu eu sau tu suntem obligați față de ea ca s-o dovedim ca fiind adevărată, ci El este obligat s-o facă. Corect. Noi citim doar ceea ce a spus El: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

Câți din voi ar vrea să-L vadă? Ridicați mâinile. Acolo sunt doar doi care ar vrea să-L vadă. Mai sunt și aici două sau trei mâini ridicate. Păi, de ce nu putem să-L vedem dacă este Același ieri, azi și în veci? Sau cum am vrea să-L vedem noi? Eu aș vrea să-L văd dacă este adevărat sau nu. De aceea am spus mai devreme că această Biblie ori este adevărată, ori este falsă. Și pentru că este adevărată, atunci când spune un lucru de care să vă țineți, s-o faceți cu toată ființa voastră pentru că Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său, căci El este Cel care a dat făgăduința respectivă.

Depinde însă la ce vă uitați, căci de obicei oamenii primesc lucrurile după care umblă. Deci nu uitați un lucru: dacă vreți să-L vedeți pe Dumnezeu, poate fi văzut; dacă vreți să-L auziți, poate fi auzit, pentru că El nu se schimbă, ci astăzi este la fel ca ieri.

Aceasta îmi amintește de o povestioară care este încă adevărată. Eu locuiesc în Indiana, dar m-am născut în Kentucky, aproape de Ohio. Pe Ohio curge atât de multă apă într-o zi, încât este suficientă pentru a face să crească salata în întreaga Arizona. Aproape de locul unde stăteam noi, se făcuse o baltă sau o mlaștină, iar noi aveam mare nevoie de ea.

Știu că într-o zi, când se va așeza marea Împărăție, după ce păcatele vor fi luate de pe pământ, vor mai exista numai lucruri bune. Acolo trăia un pescar bătrân care obișnuia să pescuiască pe râu. Se numea Wisehart și era diacon în biserica mea. Era un om foarte cumsecade.

Într-una din duminici s-a ținut o școală duminicală la una din bisericile mari din oraș, unde mergeau numai oameni cu vază și unde era păstor un bărbat renumit.

Era o denomiņaune cunoscută pe plan internațonal. La acea biserică s-a dus și o familie din orașul nostru. Fiul lor era foarte entuziasmat, pentru că citise multe povestioare din Biblie, iar într-o zi a întreat-o pe mama sa:

„Mamă, dacă Dumnezeu este atât de mare, poate să ÎL vadă cineva?”

„Băiete, ar trebui să-l întreat pe învățătorul tău de la școala duminicală, căci eu nu pot să-ți dau nici un răspuns.” Copilul s-a dus la școala duminicală și l-a întreat pe învățător:

„Domnule, aș vrea să-mi spuneți ceva. Dumneavoastră ne-ați vorbit despre un Dumnezeu care este atât de mare încât a despărțit Marea Roșie pentru israeliți, a oprit soarele pe cer și ține pământul ca să se învârtă perfect pe orbita sa. Totuși, eu vreau să vă întreat: Poate să-L vadă cineva?”

„Acest lucru este prea adânc pentru mine, așa că ar trebui să-l întreat pe păstor”, a răspuns învățătorul. Și Copilul s-a dus la păstor și l-a întreat:

„Poate să-L vadă cineva pe Dumnezeu? V-am auzit vorbind de la amvon despre El, dar poate să-L vadă cineva?” Și păstorul i-a răspuns:

„Nu, fiule, nimeni nu poate să-L vadă, pentru că El nu Se poate vedea. Noi trebuie doar să credem.”

Răspunsul acesta nu l-a mulțumit pe micuțul băiat, și într-o zi s-a dus cu bătrânul pescar pe râu. Au mers în locul numit „Insula”, care se află la șase mii de Louisville, Kentucky, au pescuit și au prins o mulțime de pești. Când voiau să se întoarcă, a început să plouă, așa că au fost siliți să tragă la mal și să se adăpostească sub copaci. După încetarea furtunii, s-au întors la barcă. Era după-amiaza, și soarele se afla undeva spre Tucson, reflectând lumina pe cer, în timp ce

În partea de est a apărut curcubeul.

Băiatul a observat că bătrânul pescar se uită la ceva, în timp ce pe față și pe barba albă i se prelingeau lacrimi mari. A privit și el în partea aceea și a văzut curcubeul. Fiind foarte mișcat, s-a dus lângă bătrân și i-a zis:

„Domnule, am să-ți pun o întrebare la care nu au putut să-mi răspundă nici mama, nici învățătorul și nici păstorul.”

„Care este întrebarea ta, fiule?”

„Poate cineva să-L vadă pe Dumnezeu?”

Mișcat de această întrebare, bătrânul a tras vâslele în barcă și l-a îmbrățișat pe băiat în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji, apoi i-a spus:

„Dumnezeu să binecuvânteze inima ta mică, scumpule. Tot ceea ce am văzut în ultimii cincizeci de ani a fost Dumnezeu.” Vedeți? Tu poți să ai atât de mult din Dumnezeu în tine, încât peste tot unde privești să-L vezi numai pe El. Dar înainte de toate trebuie să dorești să-L vezi, căci altfel nu se poate. Astfel, poți să-L vezi în apusul soarelui; poți să-L auzi în ciripitul păsărilor și poți să-L vezi pretutindeni.

Bătrânul pescar avea atât de mult din Dumnezeu în el, încât putea să-L vadă pretutindeni. Și eu cred că așa ar trebui să privim și noi după El, și atunci Îl vom vedea oriunde vom privi.

Să ne întoarcem acum la Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Cum am putea ști că El este Același? Dacă-i întrebi pe metodiști: „Credeti voi aceasta?” îți răspund: „Amin!” Dacă îi întrebi pe baptiști: „Voi credeți aceasta?” și ei spun: „Amin”.

Dacă-i întrebi pe pentecostali, răspund la fel: „Amin, credem!”

Mă bucur pentru că și eu cred aceasta, dar dacă am merge să-L căutăm pe Isus prin oraș, după ce fel de persoană ne-am uita?

El ne-a promis că va fi cu noi tot timpul, deci și în seara aceasta, și dacă nu este așa, înseamnă că Cuvântul Său nu este adevărat. Poate ziceți: „Păi, nu tot Cuvântul este inspirat!” Bine, dar eu nu știu care este inspirat și care nu. Deci nu este tot Cuvântul Adevărul? Ba da și Dumnezeu a promis în Cuvântul Său că *„acolo unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). Credeți aceasta? Mulțumesc.

Deci dacă am vrea să-L vedem, după ce fel de persoană ar trebui să privim? Vom încerca să găsim un om îmbrăcat cu haină lungă, cu plete și cu barbă? Ar putea fi acela Isus? Orice impostor ar putea arăta așa. Sunt atât de mulți care poartă astăzi o haină ca a Lui, dar cu toate acestea nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un hotentot despre o noapte egipteană. Deci nu după un astfel de tip trebuie să privim.

De asemenea, nu am privi nici după vreun demnitar, pentru că El nu a fost unul dintre ei. Atunci după ce să privim? După urme de cuie și răni de spini? Orice imitator și le-ar putea face, și totuși să nu fie El. Atunci cum ar trebui să arate? Așa cum L-au pictat artiștii în tablourile lor? Nu, pentru că aceea este o concepție personală a acelui artist, despre felul cum ar fi arătat Isus. Dar dacă ar trebui totuși să-l alegem pe unul dintre aceste tablouri, care ar fi cel mai apropiat de realitate? Acolo este Hoffman, Sallman și alții, și toți L-au înfățișat diferit, ceea ce înseamnă că am fi puțin confuzi cu privire la felul cum arată. Totuși, atunci cum L-am putea identifica?

Ei bine, noi L-am putea identifica în același fel în care S-a identificat El însuși de la început: prin lucrările pe care le-a făcut, pentru că este scris:

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 10.37-38). Aceasta înseamnă că ceea ce L-a identificat pe Isus Hristos ca fiind Același ieri, trebuie să-L identifice și astăzi.

Noi, metodiștii, ne gândim: „Biserica noastră se identifică cu El.” Bapțiștii se gândesc și ei: „Biserica noastră se identifica cu El”, iar noi, pentecostalii (vedeți, eu sunt din toate), credem că biserica noastră se identifică cu El.

Aceasta îmi amintește de timpul când am fost la Little Rock, Arkansas. Într-o seară, în Auditoriul Memorial Robinson, unde se ținea adunarea, era un cerșetor care umbla pe stradă în cârje și vindea creioane. Acest bărbat a fost vindecat, și a doua zi umbla cu cârjele pe umăr, punând mărturie. El era sus, în balconul de la etajul 3, dar eu abia puteam predica din cauza gălăgiei pe care o făcea. Striga că a fost peste tot pe străzi și a depus mărturie cum a fost chemat din audiență și vindecat de Domnul. Apoi a spus:

„Frate Branham, vreau să te întreb ceva.”

„Spune, domnule.”

„Te-am auzit predicând și am crezut că ești nazarinean (el era nazarinean), dar am văzut o mulțime de pentecostali pe aici, iar cineva a spus că ai fi pentecostal. Apoi am auzit pe cineva spunând că aparții de Biserica Misionară Baptistă.

„Și care este problema?” l-am întrebat. „Totul este adevărat, căci eu sunt pentecostal, nazarinean, baptist...” Vedeți? Dacă suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu, suntem frați și surori în Hristos, ceea ce înseamnă că aceste nume nu înseamnă nimic.

Pe vremuri am lucrat la o fermă din Colorado, unde îngrijeam vitele. Acolo era un ținut îngrădit, unde oamenii își pășteau vitele. Eu am stat și am privit adesea cum fermierul stătea la poartă și verifica vitele care intrau, căci toate trebuiau să aibă un anumit semn, ceea ce însemna că aparțineau unei anumite rase. Prin vale treceau multe animale, dar pe el îl interesau numai cele care intrau pe poartă. Ele trebuiau să aibă acel semn. Dacă, de exemplu, o vită nu aparținea rasei „Hereford”, nu putea să pască în acel ținut. Nu putea intra fără marca de sânge.

Și într-o zi, pe când stăteam și priveam, am început să strig: „Să știți că așa va fi și în ziua judecății. Atunci, El nu va privi la biserica din care vin, ci la Marca de Sânge, căci acesta este lucrul cel mai important. Când va vedea Sângele, ne va lăsa să intrăm. Asta-i tot, vedeți? Acolo nu va conta nimic altceva, iar eu sunt foarte bucuros pentru aceasta.

Acum, dacă putem vedea cum S-a identificat El ieri, vom ști cum o va face și astăzi, pentru că va proceda la fel. Este adevărat? Înseamnă că El va face lucrările lui Dumnezeu; nu va avea o educație aleasă, pentru că Biblia nu spune nicăieri că Isus ar fi mers la vreo școală; nu va fi un vorbitor strălucit, deoarece am văzut că El era un vorbitor simplu, cu un limbaj ușor de înțeles pentru oamenii de rând. Deci, ar fi un om de rând.

Dar care este identificarea despre care vorbește Scriptura? Întreb aceasta pentru că numai așa îl vom putea identifica. El nu a fost un om ieșit din comun și nu a purtat haine deosebite. Nu a avut nici o organizație cu care să se laude, ci tot ce posedea, erau lucrările lui Dumnezeu care erau dovedite și pe baza cărora putea fi recunoscut. Acestea erau acreditarea Lui.

El i-a întrebat pe cei ce nu-L credeau: „*Cine Mă poate dovedi că am păcat?*” și păcatul este necredința. Vedeți?

„*Cine Mă poate dovedi că am păcat? Dacă nu am făcut exact ceea ce trebuia să fac, arătați-Mi unde am greșit!*” Vedeți? Acesta este modul în care ar putea fi

identificat și astăzi.

Haideți să vedem cum a fost identificat în zilele acelea. S-a făcut aceasta printr-o anumită părtășie? S-a făcut printr-o anumită formă de educație? S-a făcut printr-un semn științific, pe care-L poseda? Sau era prin dovada biblică ce arată că El era Fiul lui Dumnezeu?

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39). Deci Scripturile mărturisesc despre El, ceea ce înseamnă că El Se identifică cu Scripturile. Credeți aceasta? Înseamnă că astăzi El poate fi identificat în felul acesta, înseamnă că numai așa vom ști dacă avem dreptate sau nu, și dacă este El în lucrare sau nu. De ce? Pentru că trebuie să fie Același și astăzi, deci să lucreze la fel ca ieri.

Noi am citit din cartea lui Ioan. Haideți să luăm acest text pentru următoarele zece, cincisprezece minute și să vedem dacă El ne va dovedi că este viu și că a rămas încă același Dumnezeu. Noi credem aceasta.

Eu sunt misionar și vă pot spune că am predicat în aproape toate țările lumii, în unele chiar și de șapte ori. Acolo am văzut tot felul de religii, am stat în fața vracilor și a fiecărui cult apărut până acum, și vă pot spune că fiecare religie are un fondator, dar cu toții sunt morți, deoarece toți ne pot arăta mormintele acestor bărbați, cu oasele în ele.

Creștinismul are însă un mormânt gol. Și lucrul cel mai minunat este că El a dovedit că este viu; că este aici și acum.

Aceasta este marea nădejde pe care se poate odihni creștinul, căci știm că în timp ce toate acele morminte sunt pline, mormântul Lui este gol, pentru că este scris:

„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat.”
(Luca 24.5-6).

Bazându-mă pe această veste bună, eu le spun fraților mei că El este aici și că este Același ieri, azi și în veci.

Acum vom începe de la Ioan, pentru că am citit din cartea lui Ioan, dar să știți că fiecare carte a Bibliei va transmite același mesaj. Așa trebuie să fie. Noi știm cum s-a născut El; știm cum îngerul Gavril a mers la Maria, mama Lui, și i-a spus că Duhul Sfânt o va umbri și că va naște un Fiu. Apoi am văzut că la vârsta de treizeci de ani, El a fost botezat de vărul Său, Ioan Botezătorul, după care a plecat imediat în pustie, unde a fost ispitit de Diavolul timp de patruzeci de zile și de unde a revenit plin de puterea Duhului Sfânt.

După ce Și-a încheiat lucrarea pe pământ, înainte de înălțare, El i-a oprit pe ucenici să mai predice sau să facă ceva, până vor primi puterea Duhului Sfânt: *„Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* (Luca 24.49). Vedeți? Nu aveți ce căuta afară cât timp mai sunteți voi și nu Dumnezeu, pentru ca oamenii să-L poată vedea pe Isus Hristos reflectat în viața voastră. Numai atunci vă vor crede, pentru că nu veți mai fi voi, ci va fi El în voi.

„Și aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat”, iar ei Îl vor vedea și-L vor urma, pentru că *„Oile Mele ascultă glasul Meu... și vin după Mine.”* (Romani 8.30 și Ioan 10.27).

Noi știm că pe pământ sunt doar trei rase de oameni. Naționalități sunt mai multe, dar Biblia vorbește doar de trei rase, care se trag din Sem, Ham și Iafet. Ele sunt: evreii, neamurile și samaritenii.

Când S-a revărsat Duhul Sfânt, în ziua de Rusalii, Petru, cel căruia i s-au dat cheile Împărăției, a deschis pentru evrei și samariteni, și tot el a deschis câteva zile mai

târziu și pentru neamuri, în casa lui Corneliu. Deci el a primit cheile ca să deschidă pentru cele trei rase. Noi, neamurile, care ne tragem din anglo-saxoni, nu priveam după nici un Mesia pentru că eram păgâni. Noi aveam temple în care ne închinam la zei și nu știam nimic despre Mesia, dar evreii și samaritenii (samaritenii erau jumătate evrei, jumătate neamuri), Îl așteptau. Noi știm că El vine și se descoperă numai celor care Îl așteaptă, de aceea lumea nu știe nimic despre a doua Sa venire. Atunci, El va veni, își va lua Mireasa și va pleca, iar cei care nu-L așteaptă vor fi lăsați jos.

La prima Sa venire, El a venit pentru cei din rasa lui Sem, deci la evrei, de aceea, haideți să vedem cum S-a identificat în mijlocul lor.

Primii ucenici care L-au urmat pe Isus, au fost Andrei și Filip. Ei s-au dus să-L asculte pentru că erau ucenicii lui Ioan. Astfel, au văzut lucrările mărețe săvârșite de Isus și L-au însoțit unde locuia, iar a doua zi au fost pe deplin lămuriți că El era Mesia. După aceea, Andrei s-a dus să-l aducă pe fratele său, pe Petru, care pe atunci se numea Simon.

Dacă veți studia istoria lui Simon Petru și a fratelui său Andrei, veți vedea că se trăgeau dintr-o familie foarte religioasă de farisei. Tatăl lor fusese un credincios foarte statornic și le spusese fiilor săi:

„Noi am așteptat venirea lui Mesia încă de la făgăduința dată în grădina Eden, dar să știți că înainte de venirea Lui va fi o mare confuzie pentru că Satan va aduce în față un mare număr de falsuri, pentru a ascunde Adevărul.”

El a făcut întotdeauna aceasta, dar să nu uitați că dacă vedeți un dolar fals, înseamnă că pe undeva este și un dolar adevărat după care a fost făcut cel fals. Când vedeți pe cineva care joacă rolul unui fățarnic, să știți că există cineva pe care acesta îl imită.

Fără îndoială că aceste lucruri se întâmplă, iar acel tată le-a spus fiilor săi: „Să țineți minte că noi trebuie să credem mesajul Bibliei, căci Moise, slujitorul lui Dumnezeu, care ne-a dat legile și poruncile, a spus că Domnul Dumnezeu nostru va ridica din mijlocul poporului un profet ca el, de care va trebui să ascultăm. Când vine Mesia, El va fi un Profet, pentru că așa spune Biblia, și noi știm că putem primi un profet numai după ce este legitimat de Dumnezeu ca fiind trimis de El.”

Voi, cei care studiați Biblia, știți că Cuvântul lui Dumnezeu vine numai și numai la profeți, iar Maleahi a fost ultimul profet pe care-l avusese Israelul. El a venit cu patru sute de ani înaintea lui Mesia. Și bătrânul Iona le-a mai zis fiilor săi:

„S-ar putea ridica „Mesia” falși și să facă tot felul de lucruri, dar când va veni adevăratul Mesia, El va fi legitimat de Dumnezeu, iar Biblia spune că va fi un profet. Tot Biblia spune că *„dacă va fi printre voi un profet, Eu, Domnul, îi voi vorbi prin vedenii, iar dacă ele se vor împlini, să-l ascultați. Dacă nu se vor împlini, să nu-l ascultați.”* Așa este corect. Dacă ceea ce spune acel om, este adevărat, atunci trebuie să fie Dumnezeu în lucrare, dar dacă nu este adevărat, Dumnezeu nu este cu el. Adevărații evrei știau foarte bine aceasta.

Dar biserica din vremea aceea era la fel ca astăzi, având tot felul de crezuri și de datini care numai îi încurcau pe oameni. De altfel, Isus le-a spus: *„Ați desființat porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră.”* (Marcu 7.9). Același lucru se întâmplă și astăzi.

Acum observați. Știți ce a făcut Andrei când a fost convins că Acela era Mesia? Biblia spune că s-a dus după Simon și i-a spus: „Simone, aș vrea să vii să-L ascuți și tu pe OMUL acesta, deoarece profetul de la Iordan spune că El este Cel care trebuia să vină, pentru că a văzut Duhul lui Dumnezeu coborându-Se peste El, ca un porumbel. Ioan mai spune că acela este semnul că El este Fiul lui Dumnezeu. Nu ai vrea să vii să-L ascuți și tu? Acolo este o Lumină, un semn care-L urmează.” Mă gândesc că Simon nu avea nici o tragere de inimă să-l urmeze, dar în cele din urmă s-a lăsat convins și a mers în prezența lui Isus.

Acum vom vedea prin ce S-a legitimat El înaintea lor, ca să știe că era Mesia. Când l-a văzut pe Simon venind, Isus i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” (Ioan 1.42). Aceste cuvinte au scos toată scrobeala din Petru. De unde știa Isus că-l cheamă Simon? Aceasta l-a convins categoric că Cel ce stătea în fața lui era Mesia, de aceea, a căzut la picioarele Lui și măcar că nu avea nici o educație și nici ani de experiență, din clipa aceea i-a fost atât de predat încât Isus i-a dat cheile Împărăției și l-a făcut conducătorul bisericii din Ierusalim.

Isus S-a descoperit cine era, atunci când a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Aceste cuvinte au dovedit că El era Prorocul cel așteptat.

Acolo mai era un ucenic, Filip, care a fost martor la această scenă. El era un israelit neclintit și avea un prieten cu care studia Scripturile.

Dacă ați fost la Ierusalim, ați văzut unde a predicat Isus când a vorbit cu Petru și cât de departe a trebuit să meargă Filip. Până în locul unde se afla Natanael, prietenul lui Filip, era o zi de călătorie în jurul muntelui. Imediat ce a văzut că cele spuse de Isus erau adevărate, Filip a și pornit la drum, pentru că era convins că Acela era Mesia.

O, dacă am putea avea și noi acel entuziasm! Dacă am putea avea în noi acel „Ceva” când știm că am găsit mărgăritarul acela de preț!

Filip a călătorit în jurul muntelui, a ajuns acasă la Natanael, a bătut la ușă și poate că nevasta acestuia i-a spus:

„Este în vie!” Fiind un domn, Filip nu l-a deranjat până nu și-a încheiat rugăciunea. Poate că rugăciunea lui Natanael era:

„Doamne Dumnezeule, IaHVeH, eu îmbătrânesc și am așteptat toată viața să-L văd pe Mesia. Lasă-mă să-L văd înainte de a pleca de aici!” Și îndată ce a spus „Amin!” când s-a ridicat, iată că în apropiere l-a văzut pe Filip. Eu am observat că nu mulți

au văzut că el avea o însărcinare.

Problema noastră este că și noi trecem pe alături și facem alte lucruri...

Acum haideți să trecem la semn. Este El Dumnezeu sau nu este? Este El același ieri, azi și în veci, sau nu este? Este El încă același Isus? A înviat cu adevărat din morți? Dacă nu a înviat, puteți uita totul, dar dacă El este viu, atunci haideți să vedem și entuziasmul nostru. Haideți să ne lăsăm umpluți de Duhul Sfânt, să începem să ne rugăm și să facem o adunare. Faceți ceva!

Ați observat că Filip s-a dus direct la țintă, spunând: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în lege, și prorocii: pe ISUS din Nazaret, Fiul lui Iosif.*” (v. 45). Parcă-l văd pe Natanael scuturându-și haina de praf, după ce s-a ridicat de pe genunchi, și zicând: „Stai puțin, Filip! Am știut întotdeauna că ești un om sensibil, dar de data aceasta ai întrecut măsura. Păi, noi am studiat Scripturile împreună și știm ce trebuie... Ai spus cumva „ISUS din Nazaret”? Vrei să spui cumva că Cel Atotputernic s-ar coborî într-un loc atât de josnic cum este Nazaretul, și că ar lua ceva de acolo? Tu știi că marii preoți cred că El va veni din cer pe o scară, și așa am fost învățați și noi.”

Dar vedeți, El nu vine întotdeauna așa cum ne gândim noi. Oamenii au ochii ațintiți spre calea pe care cred ei că va veni, dar pe Dumnezeu Îl găsești întotdeauna în simplitate, în umilință. Știința îi poate trimite pe oameni în spațiu, poate pune navele spațiale pe orbită, dar despre un fir de iarbă nu poate spune nimic. Vedeți?

Voi trebuie să vă smeriți ca să-L puteți vedea pe Dumnezeu. Trebuie să vă scăpați de ideile voastre și să vă deschideți inimile și viețile pentru El, căci numai așa vi Se va face cunoscut.

Eu îl pot auzi pe Natanael întrebând: „Dar poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Ar putea ieși ceva bun din mijlocul acelor „holly-rollers” sau cum mai vreți să-i numiți?

Dacă se va întâmpla ceva, atunci acel lucru va avea loc în denomiñațiunea mea și cu mine." Acum mă gândesc că Filip i-a dat cel mai bun răspuns posibil: „Vino și vezi!" Nu sta acasă și critica, ci vino și convinge-te singur. Adu-ți Biblia cu tine și verifică, vezi dacă este corect. Asta ar trebui să facă toți.

„Vino și vezi!" Haideți să vedem ce discutau cei doi în timp ce mergeau pe malul Galileii.

„Natanael, aș vrea sa te întreb ceva: Ce va face Mesia când va veni? Cum Îl vom recunoaște?" Fiind bine învățat în Biblie, Natanael a răspuns: „Biblia spune că va fi un Profet. După aceasta ÎL vom recunoaște."

„Ți-l mai amintești pe pescarul acela, neștiutor de carte, de la care ai cumpărat pește zilele trecute?"

„Da, mi-l amintesc. Te referi la Simon, fiul lui Iona?"

„Când fratele lui s-a dus și l-a adus în fața lui ISUS, El i-a zis fără să-L cunoască: „Tu ești Simon, fiul lui Iona."

„Trebuie să văd și eu aceasta", a răspuns Natanael.

Ei au mers mai departe și ce s-a întâmplat când au ajuns în prezența lui Isus? De îndată ce l-a văzut, Isus i-a zis: „*lată cu adevărat un izraelit în care nu este vicleșug.*" (v. 47).

Cu siguranță, aceste cuvinte l-au dezumflat pe Natanael, căci a spus: „*Rabi*, (adică Învățătorule), *de unde mă cunoști?* Nu Te-am văzut în viața mea, locuiesc la cincisprezece mile de aici și nu am auzit nimic despre Tine până ieri după-amiază.

Și acum iată că îmi spui că sunt israelit.”

Poate spuneți că l-a cunoscut după felul cum era îmbrăcat, dar nu este adevărat, căci toți erau îmbrăcați la fel și purtau barbă.

Și Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* Vedeți? Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Ce a spus Natanael? Poate acolo stătea și marele lui preot; poate că în jurul lui erau o mulțime de critici, dar cu toate acestea, el a alergat spre Isus și l-a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”* (v. 49). Oh, numele acestui bărbat este de neșters, pentru că este scris în Cartea Vieții Mielului.

Dar acolo se aflau și oameni care nu credeau în Isus. Desigur. Ei spuneau: „Omul acesta este un ghicitor, un Beelzebul.” De ce vorbeau așa? Ei trebuiau să răspundă în fața adunării lor în legătură cu ceea ce se petrecea, căci lucrările erau făcute în fața tuturor. Vedeți? Erau acolo dar ei spuneau: „Omul acesta se folosește de telepatie, este un ghicitor sau ceva de felul acesta.”

Și Isus le-a zis: „Faptul că vorbiți împotriva Fiului omului vi se va ierta, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt, și dacă veți vorbi așa și împotriva Lui, nu veți fi iertați nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.” Un astfel de om nu va fi iertat niciodată.

Noi suntem generația căreia i se potrivesc aceste cuvinte, pentru că Duhul Sfânt a venit. Nu voi mai vorbi mult, ci mă voi opri pentru că trebuie să începem rugăciunea pentru bolnavi.

Cei ce vorbeau astfel despre El, erau evreii, cei care țineau legea, poporul credincios chemat de Dumnezeu. Apoi, într-o zi El a trebuit să meargă până la Ierihon și a trecut prin Samaria. Mă întreb de ce prin Samaria? Și samaritenii priveau după Mesia, numai noi neamurile nu priveam. Dar acum privim și noi după El. Vedeți? Noi am avut tot două mii de ani în care L-am așteptat pe El; am auzit

despre El și-L așteptăm pentru a doua venire.

Deci, Isus a trebuit să treacă prin Samaria, iar pe la amiază au ajuns în apropierea unei cetăți de munte, unde i-a trimis pe ucenici să cumpere ceva de mâncare.

Și Biblia spune că în timp ce stătea și-i aștepta pe ucenici, din cetate a venit o femeie să ia apă. Dacă aș avea mai mult timp, aș putea vorbi mai mult despre ea și de ce a venit la ora aceea după apă. Toate femeile decente mergeau împreună după apă, dar femeile imorale nu aveau voie să stea în prezența lor nici chiar în timpul zilei, și aceasta era o femeie însemnată, adică avea un renume rău. Voi știți ce vreau să spun: ea era o prostituată.

Am aflat că femeia a venit să scoată apă cam pe la ora 11.00. Haideți să ne gândim puțin. Era o femeie foarte frumoasă și își ducea vasul pe cap, legându-se. Am văzut femei care duceau un vas pe cap și câte unul pe șold, dar nu vărsau nici măcar o picătură de apă deși mergeau discutând. Eu nu știu cum pot face aceasta. Deci femeia a venit la fântână. Acolo ei au o prăjină în care prind găleata și o lasă în fântână, iau apă și apoi o trag afară.

Fântâna lângă care stătea Isus a fost săpată de Iacov ca să bea el și animalele sale. Femeia a prins găleata de prăjină și în timp ce o lăsa în fântână, a auzit o voce bărbătească ce-i spunea:

„Dă-Mi să beau!”

Ea a privit spre El și a văzut că era un bărbat evreu, așa că l-a zis:

„Nu se cade ca Tu, un evreu, să ceri apă de la o samariteană, căci noi nu avem nici o legătură unii cu alții.”

Între ei era discriminare. Isus arăta ca un evreu obișnuit, îmbrăcat simplu, și deși

avea cam treizeci de ani, arăta ca și cum ar fi avut cincizeci. De altfel, evreii l-au zis: „N-ai nici cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?” (Ioan 8.57), la care El le-a răspuns:

„Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să fie Avraam, sunt Eu.” (v. 58).

..... „Păi, fântâna este adâncă și nu ai cu ce să scoți apă! Deci cum mi-o vei da?”

„Apa pe care ți-o voi da Eu satură sufletul”, i-a răspuns El. Și discuția a continuat în felul acesta. Acum trebuie să mă credeți pe cuvânt. Ce făcea El? Voia să intre în legătură cu duhul ei.

Femeia l-a zis: „Părinții noștri au băut apă din fântâna aceasta, iar Tu spui că-mi poți da o apă mai bună decât aceasta? Spui că-mi dai apa vie? Păi, părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta...” și discuția a continuat așa până când El a aflat care era problema ei.

Câți din voi știu care era problema femeii? Desigur. El i-a zis: „Du-te și cheamă-l aici pe bărbatul tău.”

„Eu nu am bărbat”, i-a răspuns ea. Ce făcea El prin aceasta? Se descoperea samaritenilor procedând la fel ca și cu evreii. Priviți ce a spus această femeie samariteană, care știa despre Dumnezeu mai mult decât știu jumătate din oamenii Statelor Unite, astăzi. Vedeți? Această aproximare îi include și pe lucrători.

Ați văzut ce au spus preoții evrei când l-au văzut pe Isus făcând acele lucruri? „O, este un ghicitor! Un Beelzebul!” încercând să vadă prin ce duh a făcut El acele lucrări. Desigur, se gândeau că este vreun truc sau o păcăleală. Spre deosebire de ei, femeia samariteană a spus:

„Doamne, vād că ești proroc.”

Priviți! *„Știu că are să vină Mesia, căruia I se spune Hristos; iar când va veni El, ne va spune toate lucrurile.”*

Și Isus i-a răspuns: *„Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”* (Ioan 4.7-26). Aceasta a fost destul. Uitați-vă ce a făcut ea. A alergat în cetate și le-a spus oamenilor: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este acesta Mesia?”* (v. 29). Vedeți? Atât în fața evreilor, cât și în fața samaritenilor, S-a descoperit în același fel. Aceasta era la sfârșitul timpului lor.

Neamurile au avut două mii de ani de învățătură, la fel ca și ceilalți. Dar cum L-am putea recunoaște astăzi? Prin faptul că procedează la fel. Acum El este cu noi și în noi, și lucrează prin noi dovedind că acest Duh, pe care Îl numim botezul cu Duhul Sfânt, este de fapt Hristos în formă de Duh în noi. El a spus în Ioan 14.12: *„cine crede (nu cine se face că crede), în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* Nu-i acesta adevărul?

În Ioan 5 vedem că El a trecut pe la scaldătoarea din Betesda, unde se aflau o mulțime de oameni. Se spune că erau cam două mii de bolnavi care stăteau în pridvoarele scaldătorii și așteptau tulburarea apei în nădejdea că vor fi vindecați. Vedeți? Dumnezeu a avut întotdeauna o cale de vindecare divină pentru cei credincioși. Atunci, un înger venea și tulbura apa. Voi știți ce înseamnă a tulbura sau a mișca o apă. Curentul o mișcă într-un sens, iar vântul care bate pe deasupra ei o mișcă în sensul celălalt.

Isus a trecut pe acolo și a știut că printre acei oameni era unul bolnav de treizeci și opt de ani. Probabil că avea probleme cu prostata sau ceva. El nu murea din cauza aceasta dar era foarte slăbit. Oh, și avea treizeci și opt de ani! Dar iată că Isus a pășit în fața lui și i-a zis:

„Vrei să te faci sănătos?” (v. 6).

De ce nu S-a oprit la orbii, șchiopii sau nenorociții din jurul Lui? Biblia spune că acolo erau tot felul de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, dar acest om putea să umble. El i-a răspuns Domnului: *„Doamne, n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”* (v. 7).

Să nu uitați că El știa că acel om era acolo. Ați înțeles?

Atunci Isus i-a zis: *„Scoală-te, ridică-ți patul și umblă!”* (v.8). Fără îndoială că așa a fost, căci El știa ce se va întâmpla. Și cei prezenți acolo l-au văzut pe slăbănog adunându-și patul în ziua de Sabat, așa că imediat au apărut comentarii.

La fel s-ar întâmpla și astăzi. Dacă în seara aceasta ar fi vindecat cineva de prostată, ce credeți că s-ar întâmpla mâine? Unii ar spune: „Păi, știu și eu pe cineva bolnav! Știu și pe cineva olog. Eu știu pe cineva așa și așa, du-te și vindecă-l!” Vedeți, este același diavol!

Auziți însă ce a răspuns Isus în Ioan 5.19:

„Adevărat, adevărat vă spun („Adevărat” înseamnă „Absolut”), că Fiul nu poate face nimic de la Sine. El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Vedeți? El nu a făcut niciodată nimic înainte ca Tatăl să-l arate în vedenie. Aceasta L-a făcut Profetul lui Dumnezeu și astăzi El este încă același Profet al lui Dumnezeu, același Duh Sfânt care locuiește printre oameni, iar noi L-am primit sub forma botezului; L-am primit când ne-am rugat unul pentru celălalt; L-am văzut vorbind în limbi; L-am văzut tălmăcindu-le; L-am văzut făcând aceste semne mari și minuni, iar acum ne îndreptăm spre altceva.

Am avut o mulțime de imitatori, dar aceste lucruri nu pot îndepărta de la noi Adevărul biblic: că El este Același ieri, azi și în veci. Da, El este încă Isus Hristos; este Fiul lui Dumnezeu; este Cel viu, iar pe când era încă pe pământ, a spus:

„Peste puțină vreme, lumea (adică Cosmosul, ordinea mondială, denomi-națiunile) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii.” (Ioan 14.19, Matei 28.20). Vedeți? Același ieri, azi și în veci. Dumnezeu să ne ajute să credem aceasta.

Aș vrea să știți că nu există Vindecător divin, după cum nu există nici Salvator divin pe pământ, ci El este aici sub forma Duhului Sfânt ca să confirme ceea ce a făgăduit. La prima venire, prin ceea ce a făcut, El a dovedit că este Mesia.

Atunci El a spus că așa cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot... În timpul lui Noe a venit apa, în zilele lui Lot a venit focul, iar acum ce așteptăm? Focul.

Priviți cum S-a legitimat pe Sine. În Sodoma erau membrii căldicei, erau cei pe jumătate căzuți, dar la Avraam, care simbolizează gruparea chemată afară, au venit trei îngeri, doi dintre ei ducându-se în Sodoma, unde au predicat fără să facă minuni, ca modernul Billy Graham.

Imediat după ce Lot a ieșit afară, după ce căldiceii au părăsit cetatea, a venit focul și a distrus acel loc.

Dar cu Avraam cine a stat? Observați. Avraam avea nouăzeci și nouă de ani iar Sara avea optzeci și nouă de ani și de douăzeci și cinci de ani așteptau și credeau că vor primi copilul făgăduit. Iată unde vine El: la cei ce stau pe făgăduința Sa. Vedeți? Ceilalți doi s-au dus în cetate, dar El a rămas cu Avraam, legitimându-Se înaintea lui.

Cu câteva zile în urmă, Avraam se numea încă Avram, iar Sara era Sarai, dar în timp ce stătea cu spatele spre cortul în care era ea, El l-a întrebat pe Avraam:

Unde este nevastă-ta, Sara (adică „Prințesa”)?”

Și Avraam a răspuns: *„În cort, la spatele Tău.”*

Atunci El a continuat: „La anul, Mă voi întoarce la tine...” (conform făgăduinței pe care i-o făcuse. Vedeți cine era Acela?) *„...și nevastă-ta Sara va avea un fiu.”* Biblia spune că Sara asculta discuția lor la ușa cortului aflat la spatele Lui, iar când a auzit ce spune Îngerul, a râs în sinea ei. Dar Îngerul a zis: *„Pentru ce a râs Sara?”*, știind ce făcea ea în cort. Înțelegeți ce vreau să spun? Avraam l-a numit pe acel Bărbat, Elohim, Dumnezeu. Care era semnul? Ce a spus Isus?

„Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și la venirea Fiului Omului.”

Cineva m-a întrebat: „Frate Branham, dar tu nu crezi că Acela era Dumnezeu, nu-i așa?” Biblia spune că El era Dumnezeu și asta este tot. Care a fost semnul? Că în zilele din urmă, înainte ca lumea să fie distrusă, Dumnezeu va veni la gruparea aleasă descoperindu-Se într-un trup de carne. Iată-L aici, Același ieri, azi și în veci.

Întrebarea care se pune acum nu este dacă vă va vindeca sau nu, ci dacă El este viu sau nu? Dacă este viu, Își va ține cu siguranță făgăduința, dar dacă nu este viu, înseamnă că ceea ce scrie despre El, este doar o poveste mitologică. În ce mă privește, eu cred că El este viu și în seara aceasta și că Se află în mijlocul nostru. Voi credeți aceasta.

Nu știu cât este ceasul pentru că mi s-a stricat. Este deja 9.45? Înseamnă că am întârziat patruzeci de minute. Îmi pare rău și vă rog să mă iertați căci n-am vrut să fac aceasta.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un minut.

Aș vrea să vă întreb ceva. Noi am putea să vorbim săptămâni la rând despre subiectul acesta: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus,” și să dovedim că El este Același ieri, azi și în veci; dar dacă L-ați vedea mișcându-Se printre noi și făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut când era pe pământ, veți crede? Dacă da, ridicați mâna și spuneți: „Dacă Îl voi vedea făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci, voi crede.”

Tatăl nostru ceresc, acesta este un grup încântător și receptiv. Noi, lucrătorii, ne bucurăm să vedem oameni care răspund chemării Evangheliei, căci acesta este un semn că undeva deasupra, s-a auzit un vâjâit ca de vânt. S-ar putea să fie lucrul pentru care ne-am rugat: ca să avem o mare trezire, aici în Tucson.

Noi suntem aici ca să ne legitimăm ca slujitori ai Tăi, ca martori adevărați ai Bibliei și știm că *„la început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”*

Tată, noi știm că aceste cuvinte sunt gândurile exprimate ale lui Dumnezeu, pentru că cuvântul este un gând exprimat, de aceea, fie ca Duhul Sfânt să mă ajute în seara aceasta să exprim acel Cuvânt, ca El să devină o prorocie vie printre noi, astfel ca oamenii să vadă că Isus este viu.

Te rog să îngădui aceasta, deoarece cred că dacă vor vedea lucrarea Ta, oamenii din audiență Îl vor primi pe El. Cei ce nu sunt salvați vor dori să știe că minunatul Mântuitor este tot atât de viu și de lucrător ca acum două mii de ani, când a dat făgăduința. Atunci, bolnavii vor fi vindecați și sfinții vor fi binecuvântați, iar trezirea pentru care ne-am rugat este pe cale să se înfăptuiască.

Doamne, scumpe Isuse, dorința noastră este să-Ți faci prezența în mijlocul nostru, astfel încât să știm cu toții că ești aici. Noi știm că Tu ne vezi când mergem pe

stradă sau când facem ceva rău, dar știm și că acum ești aici și că nu se poate întâmpla nimic fără prezența Ta. Te rugăm, Tată, să Te înduri în seara aceasta de noi, în Numele lui Isus. Amin.

Noi împărțim în fiecare zi numere de rugăciune, dar nu le putem striga pe toate pentru că este foarte târziu și ar trebui să încheiem până la ora 10.00. Voi striga deci, câteva numere și ne vom ruga pentru cei bolnavi, și nădăjduim că Duhul Sfânt Se va îndura de noi.

Vreau ca toți să stați liniștiți la locurile voastre și să vă rugați.

Câți dintre voi nu au numere de rugăciune și sunt bolnavi? Ridicați mâna. Sunt aproape peste tot. Aceasta nu are nici o importanță, pentru că nu este nevoie să aveți număr de rugăciune ca să fiți vindecați, ci aveți nevoie de credință.

Câți din voi au mai participat la adunări de felul acesta? Să vă văd mâinile. O, aceasta este bine, pentru că mă gândeam că stau în fața unei audiențe străine, dar văd că sunt cam 2/3 care au mai fost la astfel de adunări. Aceasta înseamnă că știți ce urmează să facem.

Eu nu cunosc prea mulți pe aici, de fapt îmi este foarte greu să vă văd din locul acesta. Totuși, cred că pe cei aflați în rândul de rugăciune nu vă cunosc, este adevărat? Ridicați mâna. Toți au ridicat mâna confirmând că nu ne cunoaștem.

Ceea ce vrem să știm noi acum, este dacă Isus Hristos este viu cu adevărat. Unii spun: „Da, El este viu pentru că Îl simt în inima mea!” Alții nu cred și spun: „Este psihologie!” dar în ce ne privește, noi dorim să-L vedem legitimat biblic; dorim să vedem dacă este cu adevărat Același ieri, azi și în veci.

Eu stau aici, fiind înconjurat de o mulțime de lucrători și susțin că dovada biblică a

lui Isus Hristos este un semn profetic. Așa spune Biblia. El este Același ieri, azi și în veci și a făgăduit că dacă vom crede, vom face și noi lucrările pe care le-a făcut El. Este adevărat?

Dacă acesta este adevărul, ar trebui ca fiecare păcătos să alerge la altar și să ceară iertarea păcatelor; fiecare bolnav ar trebui să accepte vindecarea divină chiar în locul unde se află, pentru că eu nu am nici o putere să-l ajut, fiindcă sunt doar un om.

Noi suntem numai niște slujitori ai lui Hristos. Eu nu mă consider predicator pentru că nu am educație, nu am școală, nu am nici o diplomă, dar Dumnezeu mi-a dat un dar și m-a trimis să lucrez cu el.

Eu cred că singurul lucru care va dovedi cine sunt creștinii adevărați, este cincizecimea. Nimeni nu poate dovedi aceasta prin știință sau prin altceva, ci doar printr-o experiență de rusalii. De o asemenea experiență are nevoie fiecare individ în parte, ca să poată spune ca Petru: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”* Iar Isus i-a răspuns: *„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și pe această piatră (descoperire) voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”* (Matei 16.16-18).

Dacă Isus Hristos dovedește că este Același ieri, azi și în veci, câți vor accepta vindecarea divină? Ridicați mâinile și spuneți: „Frate Branham, dacă El va face și acum aceleași lucrări pe care le-a făcut înainte, voi crede că este Același. Voi crede că este viu. Te-am ascultat predicând și știu că nu ești decât un predicator cu capul pleșuv și că nu ai nici o putere de la tine însuși. Dar cred că ai spus adevărul și că Dumnezeu va dovedi aceasta pentru că este obligat s-o facă.”

Până acum am vorbit eu despre El, dar din momentul acesta va vorbi El, pentru a dovedi că v-am spus Adevărul. Dacă veți vedea că este Adevărul, acceptați-L!

Pe doamna de aici nu am văzut-o niciodată. Ea a ridicat adineauri mâna confirmând că nu ne cunoaștem. Este exact ca în exemplul pe care l-am dat din Ioan 4, unde Isus Hristos s-a întâlnit cu acea femeie la fântâna Samariei. Ei nu se cunoșteau, dar El a intrat în vorbă cu ea și i-a cerut puțină apă. Apoi, când Tatăl i-a descoperit care era problema ei, femeia a înțeles că Cel ce stătea în fața ei nu era un om obișnuit.

Doamnă, eu nu te cunosc și nu știu nimic despre tine, dar îți vorbesc ca să prind Duhul Domnului. Presupun că ești credincioasă, adică creștină, pentru că văd că ai un duh primitor.

Ea este o creștină, dar ar putea fi și o fățarnică sau mai știu eu ce, deoarece, cum aș putea s-o cunosc dacă n-am văzut-o niciodată? Oh, dar El știe problema pentru care te afli aici, doamnă! Prin urmare, dacă se va folosi de buzele mele ca să-ți vorbească și să-ți spună de ce te afli aici, și acela va fi adevărul, Îl vei crede, nu-i așa?

Iată, eu stau cu mâinile peste tine. Până acum v-am vorbit și v-am spus că acesta este Adevărul, iar acum aștept ca Dumnezeu să-L dovedească. Eu am mai făcut aceasta și în fața altor mulțimi de oameni: în Bombay, India, am vorbit în fața a două sute de mii de oameni, iar în Africa de Sud peste treizeci de mii de suflete L-au primit când au văzut că douăzeci și cinci de mii de ologi, șchiopi, orbi, au plecat pe deplin vindecați. Aceia erau cu toții închinători la idoli, de aceea mă întreb ce ar trebui să se întâmple în grupul care crede în Dumnezeu și așteaptă să se întâmple așa ceva?

Acolo au avut loc douăzeci și cinci de mii de minuni pentru că aceea au dorit să vadă, dar printre noi ce ar trebui să se întâmple?

Câți din voi au văzut fotografia acelei Lumini, a Îngerului Domnului? În ordine. El este chiar aici, între mine și femeia aceasta. Puteți să-L vedeți? Se îndreaptă spre ea. Îl vedeți? Femeia privește chiar spre El.

Femeia are mai multe complicații, dar cea mai mare este la fiere. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că El este Același ieri, azi și în veci? Dar voi, credeți, fraților?

Simt că se îndreaptă spre mine gândul cuiva care spune: „El a ghicit lucrul acesta!” Eu nu ghicesc. Vezi, tu nu te poți ascunde pentru că Duhul Sfânt este aici. Aveți grijă ce gândiți, căci El descoperă totul. Isus Hristos știe ce gândiți. Desigur, eu nu sunt Isus, dar El este aici.

Nu te cunosc, dar dacă Isus îmi va spune cine ești, trebuie să pui deoparte toate întrebările, nu-i așa? Doamnă Heineman, du-te acasă, căci ești vindecată. Isus Hristos te-a făcut bine. Acum credeți?

Nu a spus Isus numele lui Simon și cine era tatăl lui? El este Același ieri, azi și în veci. Credeți?

Bună ziua, domnule. Iată încă un om pe care nu l-am văzut niciodată. Bănuiesc că suntem străini. Domnul acesta pare sănătos, dar și dacă este bolnav eu tot n-aș putea să-l vindec, pentru că a făcut-o deja Hristos. Da, el este deja vindecat.

Dacă Isus ar fi stat aici îmbrăcat cu costumul acesta pe care mi l-a dat mie, v-ar spune că nu poate să vă vindece pentru că a făcut-o deja, deoarece El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Lui am fost vindecați. Deci v-ar cere un singur lucru: să credeți. Apoi s-ar identifica dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Așa este.

Domnule, dacă marele Duh Sfânt... S-a întâmplat ceva chiar acum, nu-i așa? Lumina s-a așezat chiar deasupra lui. Așa-i că în urmă cu câteva minute a venit peste tine un simțământ dulce și smerit? Ridică mâna dacă este adevărat. Vedeți? Eu privesc chiar spre El.

Bărbatul aude cam rău, dar cu el s-a întâmplat ceva serios. A avut o operație din pricina unei rupturi. Pentru aceasta ai dorit să mă rog, nu-i așa? Ridică mâna. În ordine. Acum crezi? El mai are pe inimă ceva, are o dorință, pentru că în audiență se afla cineva care suferă: este soția lui. Ea are complicații care îi provoacă chiar și acum dureri mari. Este adevărat? În ordine.

Soră, și tu ești vindecată. Duceți-vă amândoi acasă, căci Isus Hristos vă face bine. Duceți-vă și bucurați-vă. Mulțumiți-I lui Dumnezeu, credeți și nu vă îndoiiți, pentru că toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede.

Vedeți? Eu nu pot vindeca pe nimeni, nu sunt un vindecător, dar Isus Hristos dovedește că se află printre noi.

Femeia aceasta mexicană, care se uită la mine, are probleme cu tensiunea. Îl crezi pe Isus Hristos? Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată, este adevărat? Rămâi unde ești, dar dacă ai într-adevăr tensiunea mărită, ridică-te în picioare. Sigur că da. Isus Hristos te vindecă.

Ce s-a întâmplat aici? Voi ziceți: „Frate Branham, acest lucru nu este biblic.” Ba da, este. Femeia s-a atins de haina Lui, este adevărat? Câți din voi, lucrătorii și cei prezenți, credeți că El este acum Marele Preot ce poate fi atins de slăbiciunile noastre? Și cum știți că L-ați atins? Pentru că lucrează la fel ca și ieri. Amin. Aceasta Îl face Același ieri, azi în veci.

Voi știți că femeia aceea nu m-a atins pe mine, căci era destul de departe ca s-o facă, ci L-a atins pe Marele Preot cu care suntem în legătură. Fiecare îl poate atinge, cu condiția să credeți. Este El același? Întrebați-o pe femeia aceasta dacă ne cunoaștem și veți vedea că nu am văzut-o niciodată. Noi suntem străini unul față de celălalt, dar Isus Hristos ne cunoaște pe amândoi. Crezi că El poate să-mi descopere ceva ce ai făcut sau ce dorești? Eu nu am de unde să știu, dar crezi că Cel care îmi descoperă este Isus? Da, crezi. Dar va crede și audiența din toată inima? Credeți voi că aceste lucruri trebuie să se întâmple? Nu uitați că acesta a

fost ultimul semn dat înainte ca să cadă focul asupra Sodomei. Este adevărat?

Noi avem semne, minuni, sfințire, botez cu Duhul Sfânt, vorbire în limbi, vindecare divină, dar care a fost semnul dat înainte ca Sodoma să ardă? Atunci a fost dat chiar semnul pe care-l vedeți în seara aceasta: Dumnezeu descoperit într-un trup de carne și spunând tainele inimii.

Isus Hristos a spus în Luca 17 că în timpul arătării Fiului omului va fi la fel ca în zilele Sodomei. Voi spuneți: „Păi, te-ai uitat la femeie și i-ai citit gândurile!” Dacă credeți aceasta mă voi întoarce cu spatele. Să nu credeți că nu prind toate gândurile voastre, căci El îmi arată tot ce gândiți.

În ordine, doamnă. Voi privi în sus ca să nu se spună că îți citesc gândurile. Noi nu ne cunoaștem, dar Isus Hristos poate să-mi descopere problema ta. Crezi? Dacă da, ridică mâna. Te văd foarte nervoasă. Starea aceasta o ai în special după-amiaza când ești obosită. Suferi și de artrită. Dacă este așa, ridică mâna. Vedeți? Am observat că atunci când te ridici din pat o faci foarte încet. Dar văd că apare și un tânăr. Este fiul tău și suferă de o boală mintală care i-a fost cauzată de o problemă de familie. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” (Așa este). Crezi acum? Atunci du-te acasă și să găsești totul după credința ta. Dumnezeu să fie cu tine. Crede și totul va fi în ordine.

Credeți și voi din toată inima? El știe totul despre voi. Desigur.

Bună seara, domnule. Cred că nu ne cunoaștem, este adevărat? Ne întâlnim pentru prima dată, dar Domnul Isus ne cunoaște pe amândoi. Aici este cineva... Tremur puțin pentru că am o mică slăbiciune. Vedeți, am vorbit aproape două ore și nu am avut nimic, dar o singură vedenie mă doboară. Câți din voi înțeleg aceasta?

Daniel a văzut o vedenie și a fost tulburat timp de mai multe zile.

Isus a predicat toată noaptea și nu a avut nimic, dar când femeia aceea s-a atins de El, a spus: „*O putere a ieșit din Mine!*” Așa este? Și dacă cu El s-a întâmplat aceasta, ce va fi cu mine, care sunt doar un păcătos?

Ți se întâmplă ceva... Sincer, întreaga audiență este parcă în ceață.

Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă El îmi va descoperi ce este în inima ta, vei crede? Isus cunoaște nu doar gândurile celor din sală, ci și pe ale tale. Ceva pe brațele tale arată că ai tensiune arterială mare. Dar ea are o cauză: o gușă crescută. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu, mai bine zis, slujitorul Lui? Crezi că El te cunoaște? Tu vrei să fii vindecat pentru o cauză bună: ca să devii misionar. Postul tău va fi în America Centrală, este adevărat? Crede din toată inima, du-te și primește vindecarea, căci Isus Hristos te face bine.

Voi credeți? Credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Credeți că El este aici?

Acum aș vrea să vă dau un alt text din Scriptură. Isus a spus: „*Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, nu va fi osândit.* (în Biblia engleză scrie: „*Nu va fi blestemat*”).

Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi și nu-i vor vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.15-18). Este adevărat? Care au fost ultimele cuvinte spuse de El înainte de a fi luat sus? „*...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.*” Așa este? Câți credincioși sunt aici? În ordine.

Dacă vreți să vedeți minunea lui Dumnezeu, credeți ceea ce v-am spus și Îl veți putea vedea pe Isus Hristos manifestat printre noi. Apoi puneți-vă mâinile unii peste ceilalți ca să vedeți că aceste semne nu-l vor urma numai pe William

Branham, ci pe toți cei ce vor crede.

Acum credeți că Isus este viu printre noi? Spuneți: „Amin!” Cel ce a făcut această făgăduință este aici. Rugați-vă pentru persoana peste care v-ați pus mâinile. Nu vă rugați pentru voi, ci rugați-vă pentru ei, căci și ei se roagă pentru voi, iar El este aici ca să-și împlinească făgăduința.

Haideți să credem din toată inima în timp ce eu mă voi ruga pentru voi toți, iar voi vă veți ruga unul pentru celălalt.

Tată ceresc, noi suntem mișcați cu adevărat în inimile noastre, pentru că știm că Te afli în mijlocul nostru. Nu este un loc mai smerit, nici mai plăcut decât acela în care vei veni Tu la copiii Tăi.

O, Dumnezeu al cerurilor, Tu L-ai trimis pe Hristos în forma Duhului Sfânt, care este acum aici, identificându-Se ca fiind Același ieri, azi și în veci, iar copiii Tăi cred aceasta. Eu le-am dat Cuvântul Tău, iar Tu L-ai confirmat. Printre noi se află bolnavi și ei sunt mișcați și bucuroși.

Tată, copiii Tăi credincioși și-au pus mâinile unii peste alții și s-au rugat unii pentru alții. Dumnezeu, Tu ai făcut o făgăduință; este lucrarea Ta, de aceea, ca slujitor al Tău aduc acest serviciu la încheiere și împreună cu frații credincioși, îl provoc pe Satan care ne-a supărat atât de mult. Noi credem că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, de aceea, urmând porunca Lui ne punem mâinile unul peste celălalt.

Satană, dă-le drumul! Ieși din ei în Numele lui Isus Hristos! Eliberează această audiență pentru slava lui Dumnezeu! Dă-le drumul, Satană! Îți poruncim să-i părăsești și să ieși afară din ei, pentru gloria lui Dumnezeu! Pleacă în Numele lui Isus Hristos!

Fiecare persoană simte că Isus Hristos s-a ținut de cuvânt și a venit în mijlocul nostru. El este aici și S-a identificat ca fiind Același ieri, azi și în veci. Să credeți că El Își ține tot Cuvântul.

Prin faptul că un credincios s-a identificat cu tine și și-a pus mâinile peste tine, s-a identificat cu Cuvântul. Prin aceasta, tu ești vindecat, iar Satan nu te mai poate ține.

Ridicați-vă în picioare și acceptați vindecarea Lui. Toți cei ce cred, să se ridice.

Binecuvântat să fie Numele Domnului. Ridicați mâinile și lăudați-L, căci sunteți vindecați în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -